

Inhoud

1. Redaktiewoord.
2. Van het Soldatenfront :
 - Varia : Drie dagen-ers
Nieuw opgeroepen
Afzwaaiers
Nieuwe adressen.
 - Onze soldaten schrijven.
3. Hoe werkt het rekruteringscentrum van het Belgisch Leger
4. Types die ik ontmoette bij het leger.
5. Is het waar ?
6. Demografie.
7. Maandelijks portretje : Albert Moortgat (2)
8. Poëzie van bij ons.
9. Ter plaatse innen van boeten.
10. Uit het Breendonks heden en verleden.
 - Onze kerk.
 - Breendonk in de beroerde tijden.
11. Kunstkring Het Vierkant.
12. Inval der Duitsers in 1914
13. K.W.B. - rubriek.
14. Toneel in Breendonk.
15. Boekenkroniek.
16. Sport.
17. Dagklapper.
18. Prijekamp.

De gepubliceerde artikels verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de inzenders. Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de stellers ons bekend zijn.

Redactie : Beenhouwerstraat 21
----- Breendonk.

Verantwoordelijke uitgever : Staf Vivijs,
Beenhouwerstraat, 21,
Breendonk.

Verkoopprijs : 10 Fr.

Gratis voor onze soldaten.

Naverkoop : bij Rêneke.

Redactiewoord

Vandaag willen wij ons speciaal richten tot onze missionarissen, missiezusters en onze Breendonkse priesters en kloosterlingen "ergens ten lande", om hen te verzoeken voor de Schakel, die zij trouwens van ons regelmatig krijgen toegestuurd, een bijdrage te leveren. Zoals zij graag op de hoogte worden gehouden van het gebeuren bij ons, weten wij, Breendonknaars, graag hoe het met hen "gestaan ende gelegen" is, in het bijzonder van hen die op hun missiepost duizende kilometer van ons verwijderd zijn. Wij wensen met hen mee te leven. Aan hen om ons hierbij te helpen. Wij weten weliswaar dat hun apostolaatswerk elke seconde van hen opeist, maar toch geloven wij, zuster, pater of priester, dat er voor Breendonk en zijn soldaten een kwartiertje kan afgeneepen worden. Die luttel minuten zullen niet slecht besteed zijn, geloof ons vrij. In elk geval, wij zijn optimist en verwachten dat de postbode ons gaat overstelpen met brieven van "over there". Een plaats krijgen zij alleszins in ons blad.

Vandaag moeten wij ook onze ontgoocheling uitdrukken over het totaal wegblijven van nieuws uit de Club-66-, K.A.J.-, B.B.- en fanfarewereld.

Wat ons vooral opvalt is dat wij totnogtoe van het boerenfront niets mochten vernemen. Breendonk is nochtans een gemeente waar de landbouw nog door een aanzienlijk aantal mensen beoefend wordt. 't Is ons daarbij bekend, dat er, zowel bij de oude als de jonge boeren, elementen zitten die met de pen aardig "uit de voeten kunnen". Wanneer schieten jullie eens uit de krammen, mannen? Of heeft de Breendonkse boer zijn medeburger werkelijk niets te zeggen. In jullie organisaties gebeurt toch wat? Jullie verenigingen hebben toch ook een geschiedenis achter de rug? Wie doet dat eens uit de doeken?

Ook de fanfare zwijgt als vermoord. We hadden evenwel echo's opgevangen, dat "men" Breendonk eens de exploten van de muziekvereniging Leonarduskring zou "kond doen". Ook had men gewaagd van de historiek te schrijven. Wij wachten in spanning, en met ons alle Schakellezers.

Van het Chirofront, evenals van dat van Club-66 en de K.A.J. sinds maanden niets meer gehoord. Neemt onze jeugd zulke lange vakanties? Oppassen hoor, een roestige pen schrijft slecht. En onze chiromeisjes? Men willen wij verzoeken, met aandrang zelfs, om - nu in het vooruitzicht van het betrekken van hun spiksplinter-nieuwe lokalen - ook eens een opstelletje te plegen. Waarom niet eens een luchtig verhaaltje over het laatste bivak? Waarom niet eens over het verleden gebabbeld? En er valt toch ook over de toekomst te praten!

Hoe vonden jullie, Schakellezers, die tekeningen (cartoons) van Cois?

Fijn, niet?

Zijn er nog cartoonisten in Breendonk? Wij publiceren graag hun (kunst) werk!

MAANDELIJKS

PORTRET

ALBERT MOORTGAT: MET DE NATUUR EN DE CULTUUR VERGROEID.

Veel tijd om vliegen te vangen had Albert Moortgat als burgemeester-brouwer niet. Dit zou hij tenandere ook nooit doen want hij heeft een enorme belangstelling en eerbied voor al wat leeft, hoe nietig dit ook is.

Deze liefde voor de natuur dateert nog van zijn schooltijd. In het pensionaat Lindemans te Opwijk werden aan het aanleggen van een herbarium vele schooluren besteed. Door het opzoeken van honderdeneen plantensoorten en het bestuderen ervan werd Albert telkens opnieuw getroffen door de schoonheid van de natuur waartussen we leven. "Enkel wanneer je oog hebt voor planten en dieren leer je pas leven op de grond waar je woont" beweert hij.

Over de verschillende vogelsoorten en hun karakteristieken kan de brouwer een ganse dag vertellen. "Leef tussen de vogels en je zult van ze houden". Albert is dan ook een van de actiefste leden van de vogelkring "De Wielewaal" die in de ontvangenzaal van de brouwerij regelmatig te gast is om belangstellenden in te wijden in het schone dat in de natuur, in elke vogel schuilt.

Wie zich bewust is van de schoonheid van de natuur waarvoor we maar al te dikwijls de ogen sluiten, voelt in zich de drang om ook elders steeds verrast te worden door ongeziene pracht, door nog nooit gehoorde vogelwijsejes. Het reizen kan je dan niet meer laten want overal valt er nieuwe schoonheid te ontdekken. Van zijn lidmaatschap van "De Wielewaal" heeft Albert Moortgat geprofiteerd om zijn kennis van al wat natuur is te vergroten.

De laatste drie jaar heeft zijn gezondheidstoestand hier een rem op gezet. "Lange reizen ondernemen kan ik niet meer" jammer! hij. Zijn grijze ogen turen weemoedig op de kamermuur, symbool

van zijn begrenzing. Verder dan het Scheldeland geraakt hij niet meer. Hij blijft er echter niet om treuren. "Op mijn wekelijks wandeltochten ontdek ik steeds iets nieuws, nog mooier dan de vorige keer". De weemoed verdwijnt. In zijn glimlach schuilt opnieuw tevredenheid. Het leven moet prettig zijn wanneer je op ieder ogenblik in elke belevenis het schone kan zien.

Wie de natuur in haar prachtige praal weet te bescouwen is ook niet onverschillig voor schoonheid in de kunst. Verschillende kunstkringen vinden de naam Albert Moortgat op hun ledenlijst terug.

Eigenaardig is het wel dat deze man nooit zelf achter de schildersezel stond of de behoefte voelde muzieknoten op een notenbalk te schrijven. Nu, je hoeft niet noodzakelijk een kunstenaar te zijn om voor kunst en cultuur interesse te betonen.

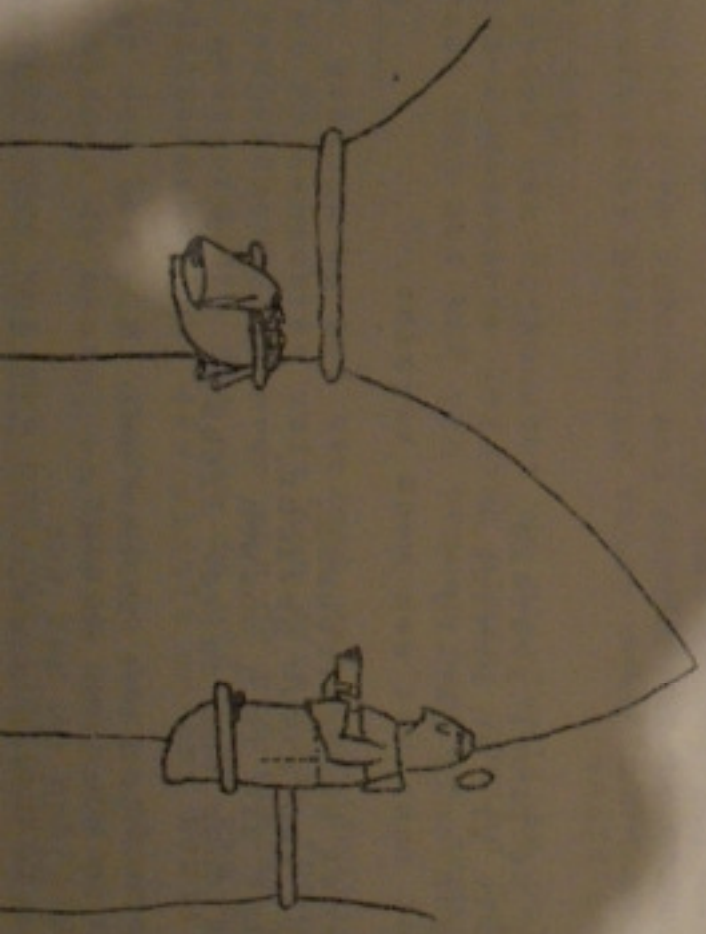
Van de invloed die hij in de hogere kringen had maakte Albert Moortgat dankbaar gebruik om belangrijke cultuurdragers bij zich thuis uit te nodigen. Pater Callewaert, Anton Vanderplaatse, Philip de Pillecijn, Herman De Cuyper, Staf Bruggen, Tony Van Os en anderen waren meer dan eens de eregasten op de villa van de familie Moortgat. Tony Van Os uit Temse neemt met enkele van zijn schoonste doeken een vooraanstaande plaats in de woonkamer in. Naast de schilderijen van de Temse naar sieren nog tientallen andere kunstwerken, waaronder een lichter van onze kunstschilder Henri Vissers, de ruime plaatsen in de villa die het geheel een museumuitzicht geeft.

Kunst in de villa, cultuur in de hovingen. Enkele jaren geleden kwam op uitnodiging van Albert Moortgat de groep Herman Bruggen het toneelstuk "Ulenpiegel" in openlucht vertonen. Dank zij dit initiatief werden elke Breendonkenaar en ook belangstellenden van buiten onze gemeente in de gelegenheid gesteld een stukje van de cultuur rijk te worden. "Iedereen moet van de schoonheid kunnen genieten" meent Albert Moortgat. De Vlaamse operette "Op de purperen hei" werd eveneens met zijn steun in onze gemeente opgevoerd. Vooraan in onze parochiekerk hangen twee reuzeschilderijen. Deze werden allebei gerestaureerd in zijn opdracht. Dat vooral typeert de grootheid van deze man : zijn inspanningen en het schone dat hij in de kunst en de cultuur ziet mee te delen aan zijn dorpsgenoten. "Die culturele manifestaties zou ik toch zo graag verder zetten, maar het is onmogelijk geworden" jammert hij. Jammer is het inderdaad en pijn doet het wanneer je iets wil zeggen en je woorden verkeerd begrepen worden.

Dat hij veel schoonheid moet missen betreurt Albert Moortgat. Nu, je blijft niet 20 jaar oud. Zijn contact met de natuur beperkt zich tot een wandeling langs de oevers van de Schelde. Wanneer je op een zonnige zondagnamiddag toevallig te Sint-Amands of Mariekerke over het scheldewater blik, kijk dan eens goed rond. Zie je dan een groot man rustig stappend rijke zonlucht binnenhappen, denk dan dat het Albert Moortgat zal zijn, een man die meer dan een halve eeuw lang gewerkt heeft om voor zijn gezin en zijn medeburgers een vooraanstaande plaats in de maatschappij te verwerven, ook al werd dit sociaal werk niet altijd naar zijn juiste waarde geschat.

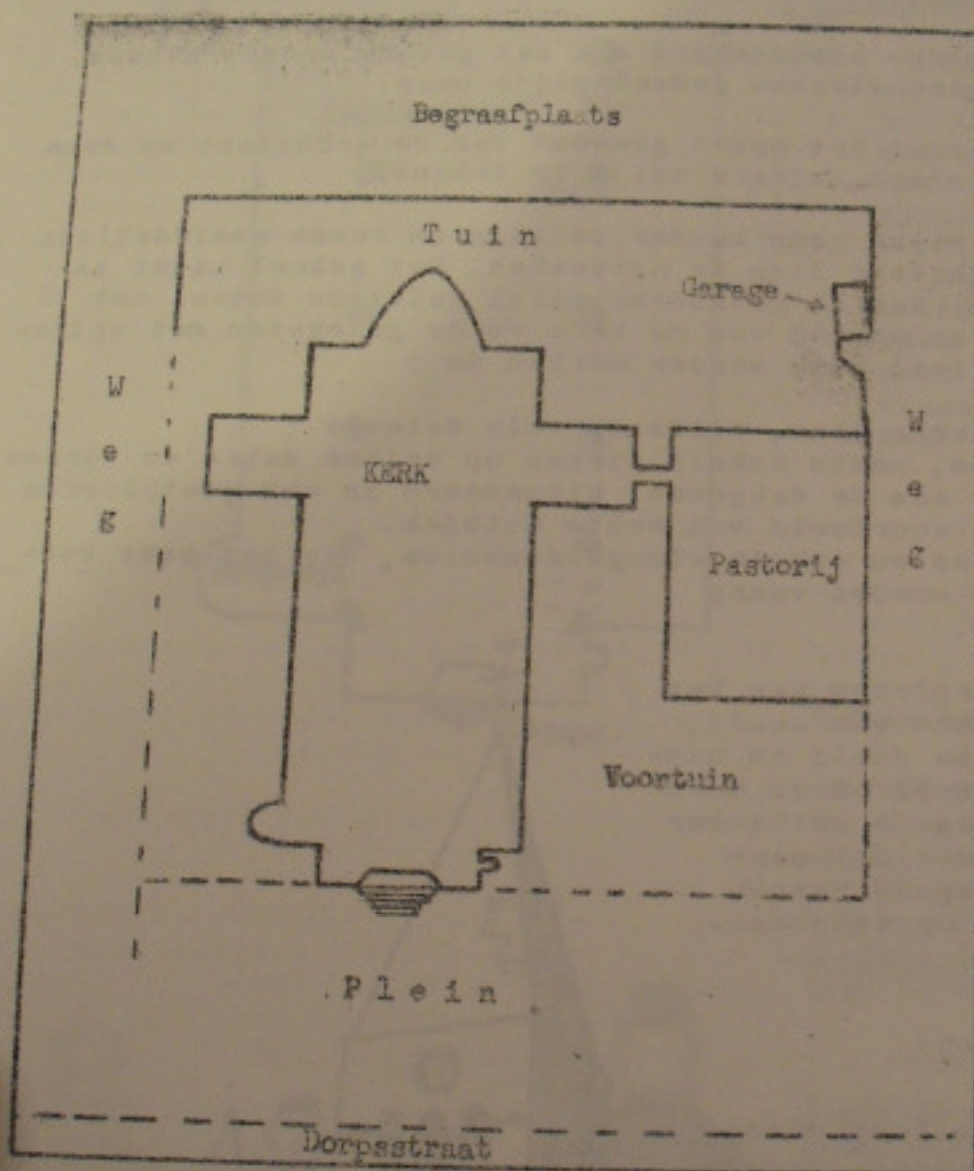
Albert Moorlag, wij wensen je nog veel zomerse weekenden toe.
Zomers opdat je in de herfst van je leven je nog zo jong mogelijk
zou kunnen voelen tijdens je wandelingen in de natuur, vlak naast
de eeuwige jonge Schelde.

Theo.

Albert
zich
Phil-
en
familie
moenste
idat-
ht
Ge-
Brug-
213
den
pe-

Onze kerk

Na de tamelijk lange voor-bespreking, vooral omwille van een paar noodzakelijke rechtzettingen, kunnen wij nu overgaan tot de eigenlijke bespreking. Wij menen hiervoor goed te doen integraal een proefwerk weer te geven door een onzer jongeren in 1963 aan dit onderwerp gewijd. De voorgeschiedenis uit dit werk laten wij weg om de goede reden dat deze in vorige bijdragen uitvoeriger werd behandeld. Wij wensen het werk niet te verminken en hebben daarom geen correcties aangebracht. De steller heeft ons evenwel verzekerd dat hij openstaat voor kritiek en in dank elke opmerking zal aanvaarden en wie weet ooit in een verbeterde uitgave zal verwerken.

I. HISTORIEK.

.....

II. BESPREKING.

A. Ligging.

Er kan zonder aarzelen gezegd worden dat deze kerk centraal gelegen is. Zij maakt inderdaad deel uit van het centrum van de gemeente. Het uitzicht dat verkregen wordt vanuit de klokketoren wijst duidelijk op haar ideale ligging.

De pastorij, in Vlaamse trapgevelstijl, de begraafplaats, de kerk zelf en het dorpsplein vormen samen één groot rechthoekig geheel

Breendonk in de Beroerde Tijden

Onze streek, Breendonk inclusief, heeft aan deze periode een minder prettige herinnering bewaard.

Antwerpen, op het hoogtepunt van zijn glorie, werd in 1566 zwaar geteisterd door de beeldstormende Calvinisten. De abdij van Sint Bernaerds op 't Scheldt was, zoals wij in een vroegere bijdrage aantoonde, evenmin aan de religieuze vandalendaden van deze fanatieke gereformeerden kunnen ontsnappen, getuige hiervan de vlucht van de paters en de broeders naar hun refugiehuis van Coolhem.

Fernando, Alvarez de Toledo, hertog van Alva, was in opdracht van zijn souverein Keizer Filips II, speciaal met een leger van circa 10.000 man rechtstreeks van Italië naar onze gewesten gekomen om de opstandige beweging te onderdrukken.

In 1579 werd Willebroek veroverd door de troepen van Alexander Farnese. De Spaanse soldaten staken, na de verovering, de vaart over en verspreidden zich in de omgeving, dus ook over het Breendonkse grondgebied.

Doordat de penningmeester van dit (voor die tijd enorme) leger op een bepaald ogenblik in gebreke bleef, sloegen de ontevreden huurlingen aan het muiten. Ook Breendonk moet van deze plunderende soldeniers (zonder soldij) erg te lijden hebben gehad.

Ieder inwoner poogde zich, zo goed en zo kwaad het ging tegen deze losgeslagen duivels te beschutten.

Levende getuige uit die periode is het Spaans Kasteel of bij ons lockers kasteel genoemd. Deze boerderij met grote riendenschuur, gelegen aan de rand van de gemeente, behoorde van oudsher aan de abdij van Sint Bernaerds. Om beter beschut te zijn tegen de rovende soldeniers werd een wal opgeworpen die g steeds bestaat.

Zoals blijkt is hier nooit sprake geweest van kasteel noch van een Spaans bezitter. Hiermede denken wij een stingeroeste misvatting uit de wereld geholpen te hebben.

St.

" " " " " "

Als een man houdt van het werk dat zijn beroep meebrengt, los van de vraag of hij er succes of roem mee kan behalen, is hij door de goden uitverkoren.

ROBERT LOUIS STEVENSON

inval der Duitsers in 1914

Op 4 augustus 1964 was het vijftig jaar geleden dat de Duitsers ons land binnenvielen. Het is niet mijn bedoeling de geschiedenis te schrijven van de oorlog, die ons vier jaar bezetting kostte, doch enkel de atmosfeer weer te geven die te Kalfort heerste bij het uitbreken ervan.

Wat de krijgsverrichtingen van toen zelf betreft, is het een feit dat de jeugd van heden er weinig of niets meer van afweet. 1914 - 18 is voor haar, wat voor ons ouderen de oorlog van 1870 tussen Frankrijk en Duitsland was. Wij wisten enkel dat Duitsland toen gewonnen had en dat de Belgische troepen dan aan de Franse grens gelegen hadden -zoals de Hollanders in 1914 aan de Belgische- om de ene of andere soldaat van beide legers die de grens overstak, bij vergissing of als overloper, te interneren.

Begin augustus hing de oorlog in de lucht en in België waren reeds een paar klassen binnengeroepen als voorzorgsmaatregel. Augustus was ook de maand dat de vakantie begon voor de scholen.

Ik was toen 12 jaar oud en liep school in het College te Boom en op de 4e augustus zou daar overgegaan worden tot de prijsuitdeling. Het was rond 10 uur en de studenten uit de hoogste klassen waren juist gereed voor de opvoering van een dramatisch toneelstuk "Pauzeelijke zouaven tegen de garibaldisten", een episode uit de periode van de hereniging van Italië. Naar de gebruiken van die tijd werd dit stuk in het Frans opgevoerd.

Wanneer nu juist het doek was opgegaan, kwam echter een bode in de zaal binnengestormd en deelde mede dat de oorlog was uitgebroken.

Er werd niet verder gespeeld. Alles beperkte zich tot het zingen van het Vaderlandslied dat ook op het programma stond. Een leraar deed vlug de proklamatie en daarmee was het afgelopen.

De meeste van voornoemde zouaven en garibaldisten hebben zich nog dezelfde dag aangemeld als vrijwilligers. Vaderlandsliefde was toen nog een kapitale deugd.

Wanneer we terug in Kalfort belandden, luidde daar de noodklok, en de verbijstering was er algemeen. Niemand wist juist wat oorlog was.

Het was nu ernst en de mobilisatie ging verder. Ik zie nog Eugeen Meersmans door het dorp stappen naar de trein om zijn eenheid te vervoegen.

's Anderdaags werd gans de mannelijke bevolking van Kalfort en omliggende opgeroepen om, onder leiding van militairen, tussen de forten en redoutes, loopgrachten te graven, pindraadversperringen aan te brengen en bunkers te bouwen. Ieder moest zorgen voor een of ander alaam. Bij Emmeriotjes en den Hollander werden al de rollen pinnekesdraad opgeëist. Bij het afzagen van een boom verongelukte een opgeëiste uit Eikevliet en was het eerste oorlogsslachtoffer uit deze streek.

De loopgrachten en versperringen begonnen achter het Winkelbruggeke liepen over den Dries, 't Hoekske en de Lichter tot aan de redoute en verder tot het Fort van Breenonk. De Kalfortse weiden tot Linzele werden onder water gezet.

De betonnen bunkers die nu nog bestaan werden in 1917 door de Duitsers zelf gebouwd.

Mijnne pa meende het te kunnen klaarspelen met de hak.

De geestelijke overheid die wel de ernst van de zaak inzag, schreef voor dat er zou gebeden worden. In Kalfort werd dan 's avonds een kort lof gedaan en daarna ging men de "weg om".

Zekere dag, wanneer we al biddend rondstapten, zagen we opeens hoog in de lucht, in de richting van Antwerpen, twee stralen en boven in de wolken grote heldere vlekken die zich naar rechts en links verplaatsten. Het gebed hield op en elkeen werd bleek van schrik. We dachten dat de wereld aan het vergaan was. Het waren eenvoudig twee zoeklichten door militairen bediend.

Niemand van ons wist dat zoiets bestond. Een soldaat-wielrijder die op dat ogenblik voorbijreed, gaf uitleg over het fenomeen en stelde ons gerust en hij voegde er nog aan toe: "De forten van Luik houden stand, een gans bataljon Duitsers werd in de pan gehakt!"

Onze stoet zette zich terug in beweging en er werd voortgebeden.

Wij hadden werkelijk een paar angstige ogenblikken beleefd.

(wordt voortgezet) J.G.

Alhoewel dit artikel niet rechtstreeks verband houdt met onze gemeente, toch publiceerden wij het graag omdat het enerzijds toestanden beschrijft die zich op identieke wijze in Breenonk moeten afgespeeld hebben en anderzijds omdat Kalfort een gehucht is van Puurs, onze vroegere moedergemeente en last but not least omdat het van de hand is van Jef Geniets, een trouwe Schakelaar... uit een andere gemeente.

De redaktie.

Toneel in Breendonk

SLISSEN EN CESAER.

H. Van Bree

Het zou ons niet verwonderen moest U uitroepen : "Daar hebben we nog al over gehoord". Ik wil U geloven, Slissen en Cesaer is immers het bij ons overbekende toneelstuk van de onverbloemde Antwerpenaar Jos Gevers. U kent het verhaal even goed, misschien nog beter dan ik. Wellicht heeft U zelfs het stuk gezien op T.V. Heeft U de uitzending gemist, nou erg is dat niet, want U krijgt het stuk te kijken in onze bloed-eigen gemeente, met mensen van ons Breendonk, in Antwerps dialect, met dezelfde tekst en daarbij met de nodige Breendonkse feeling voor humor.

Vraag ons nu niet wanneer de vertoning doorgaat ; er werd nog geen datum vooropgesteld. Een ding hebben we met eigen ogen en oren waargenomen : de spelers liggen op vinkenalag om met de eerste repetities te beginnen. Ook aan het decor is men aan het werken. De eerste schetsen zijn zo overdunderend mooi dat het werkelijk de moeite zal lonen om het geheel te zien o.a. op een nog te bepalen zondag van dit jaar.

Nog één ding : de spelers hebben hun sporen verdiend in vroegere stukken, zoals "Waar de ster bleef stille staan" en "De Demon in Smoking".

Regisseur G. Verbruggen loopt met zijn generale staf dag in dag uit op zoek naar jong talent. Natuurlijk doet hij een beroep op iedere rechtchapen Breendonkenaar om zijn waardering voor de spelers te betonen. Wees gerust die jongens kunnen wat, geef ze ook de kans om regelmatig iets naar voor te brengen tot uw en hun voldoening.

Toneelenthousiast.

7. De Bondt Isidoor
8. Van Evercoren Louis
9. Verlinden Jan
10. Van Tongerlo Louie
11. Verlinden Kamiel

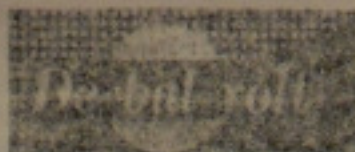
Op deze kermisvlucht kan ieder wel een prijsje wegkopen, men hoeft niets anders te hebben dan goeie (allé die met den hoop meekomen) en dan thuis heel rap binnenwippen zegt

'n krabber

Hier valt maar weinig te vertellen als men weet dat nog slechts één renner, van de velen, zijn weg voortzet in de sport, te weten Van De Vijver Arthur en dat deze nog zeer mooie ereprijzen in de wacht sleept wenssen we Tureke van harte. Ja zelfs nog een bloemtuil viel hem ten deel. Laat ons hopen dat den Ture onze kleuren nog dikwijls doet wapperen. Bij het ter pers gaan verneem ik ook nog dat er terug een jonge snaak gestoken werd door de wielermicroob. Hij luistert naar de naam Gools Karel en is de zoon van Louis Gools uit de Jan Hammeneckerstraat. Zijn grootvader Charel Huysmans heeft vroeger ook nog in de koers gereden. U ziet het, de appel valt niet ver van de boom. Deze jonge belofte rijdt nog maar uitsluitend op de piste maar toch heeft hij reeds verschillende palmen thuis hangen, hierover volgt later wat meer vanwege

Supporter.

ORANJE BOVEN.

4 september ! De grote start is gegeven. Doch voor onze Oranje-boys begon het seizoen reeds enkele weken vroeger en wel met de bekermatchen. De eerste en helaas enige tegenstander die zij te bekampen kregen was Heffen. Na een mooi en produktief wedstrijdbegin, dat hen twee doelpunten voorsprong opleverde, konden onze jongens dd pressing van Heffen niet volledig opvangen met het gevolg dat zij hun duurbevochten voorsprong zagen te niet gaan.

boren thuisploeg verscheen na de rust op het veld en bezorgde Breendonk spoedig een koude douche, door op korte tijd twee doelpunten aan te tekenen. De geweldige reactie en de belegering van het Heffense doel door de bezoekers mocht niet baten. Ondanks een knappe, spannende en uiterst faire wedstrijd van O.B.B. bleef Heffen baas in eigen huis. Voetbalminnend Breendonk kon dus nogmaals de overwinning niet smaken. Dat er nochtans met de Oranje-Boven-Boys nog zal dienen afgerekend te worden, zullen zij, hopen wij, kortelings met knalverrichtingen bewijzen.

N.B. Er wordt veel over voetbal geschreven, ook over O.B.B., doch de spelers zelf van onze ploeg werden nog nooit in het daglicht ge-enkele elementen dichter bij ons lezerspubliek te brengen.

Doelman Iudo Goossens is wel voor ieder de meest gekende figuur. De grote wielervedette, verhoopte opvolger van Jan Van Gompel, moest wegens een onverwachte samenloop van omstandigheden het wielertleven vaarwel zeggen. Wij hopen hier later uitvoeriger te kunnen op-terugkomen.

Doch de sport lag hem te nauw aan het hart en daarom schakelde hij over op voetbal. Daar onze plaatselijke ploeg een degelijk doelman goed kon gebruiken en hij al eerder in vriendschappelijke wedstrijden zijn capaciteiten had ten toon gespreid, werd hij door het bestuur met open armen ontvangen. Na enkele oefenwedstrijden in de tweede ploeg werd hij alras in het fanionelftal opgenomen. Het feit dat de tegenstanders weinig doelpunten scoren kan tevens als bewijs gelden voor de degelijkheid van deze portier. Moge hij zijn netten zo ongeschonden mogelijk houden en alzo pugten helpen winnen voor zijn ploeg !

Een tweede even gekend figuur en vaste waarde in de ploeg is de al-omtegenwoordige outsider Désiré Coremans. Wat die man al voor O.B.B. gepresteerd heeft is moeilijk met woorden te beschrijven. Welke plaats hij bezet in het elf (dertien) tal is niet te definiëren. Men vindt hem overal terug waar een speler van gehalte moet zijn. Hij is "de" rots in de verdediging, en schrikt er evenmin voor terug om gouden doelpunten aan te tekenen, zowel met het hoofd als met de voeten. Met een kop als een kei heeft hij reeds vele gemaskte doelpunten uit het net weten te houden. Een betere man om het middenveld te beheersen, de aanval te lanceren en de verdediging te steunen, vindt men in Breendonk niet gemakkelijk meer terug. Doch de jaren slijten en eens zal zijn opvolging moeten verzekerd worden.

Een mogelijk kandidaat hiervoor schijnt ons de Chiro-bonk Leon Goubin te zijn die als eerste-jaaring in het basielftal zijn strepen reeds verdiend heeft en een geboren penalty-trapper schijnt te zijn. Als laatste man voor de keeper draagt hij een grote verantwoordelijkheid bij de aanvallen van de tegenpartij. De minste hapering of missing kan een doelpunt voor gevolg hebben. Indien hij nochtans op een degelijke hulp van zijn maats kan rekenen zullen hem niet veel aanvallers voorbijflitsen. Redelijk klaargestoomd in het tweede elftal vorig seizoen werd hij met succes naar de elf-uitverkorenen overgeheveld. Men kan dan ook best begrijpen dat de Breendonkse verdediging sterk op haar benen staat en moeilijk "te nemen" is. Het is niet zozeer de techniek die primeert, doch vooral de stevigheid en kordaatheid met volledige inzet van de spelers.

Tot zover voor deze maand enkele figuren (geen figuranten) uit de basisploeg van Oranje-Boven.

Volgende keer volgen er anderen !

Supporter.

DE MOORTGAT - BOYS

Waar Breendonk het lange tijd moest stellen met één, zij het dan nog bescheiden voetbalploeg, is dit de laatste tijd veranderd. Inderdaad want in het lokaal "Het Zwaluwnest" bij Pierre Pauwels werd een tweede ploeg gesticht die dra grote vlucht nam, en die momenteel floreert dat het een aard is om zien.

De Moortgat-boys komen nog niet uit in de officiële competitie, doch spelen iedere week tegen ploegen uit het omliggende zoals Puure, Ramsdonk, Tisselt, Liezele, Boom, Niel enz.

Doch wie denkt dat het maar een gelegenheidsploeg is heeft het rats verkeerd voor, want iedere week wordt er getraind op het eigen terrein "Het Meerhof" en verder bergt deze ploeg, die op zaterdag speelt heel wat spelers die aangesloten zijn bij de B.V.B.

Wij hebben daar inderdaad eerst en vooral Norbert Verlinden, de vroegere speler van Boom F.C. die nu het mooie weer maakt bij de Moortgat-Boys, dan verder Rik van Humbeeck en Corneel Huysmans, beiden zeer goed gekend te Breendonk. Nu werd ook Flor Van Auwenis van Oranje Boven aangeworven.

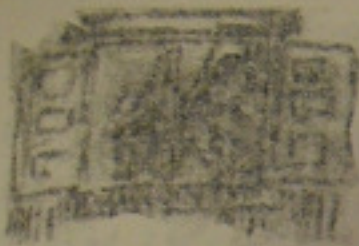
Flor, de nieuwe aanwinst van Oranje Boven, aarzelde niet zich direkt akkoord te verklaren in de ploeg van zijn boezemvriend Bert Verlinden, zodat beiden, momenteel wonend te Londerzeel, doch alle twee uit de Breendonkstraat, voor eigen volk de Oranjekleuren helpen verdedigen.

Alhoewel de ploeg reeds heel wat schitterende resultaten verwierf, moet er nog heel wat aan geschaafd worden, en daar men zinnens is eerlang officieel aan te sluiten zal men nog meer één geheel moeten vormen.

Want vergeten wij het niet : deze nieuwe ploeg vormt eerst en vooral één ploeg echte vrienden, die wel weten dat zij slechts beginnelingen zijn en die niet de fouten van hun kameraden in het oog houden, doch eerst en vooral op hun eigen fouten letten.

En ook in de nederlaag wordt er steeds sportief gebleven, er wordt zelfs niet gemopperd of gezeurd, en daar ligt hem juist de kracht van de jonge ploeg... Wij zijn er van overtuigd dat de Moortgat-Boys hun weg zullen maken en dat er eerlang, niet slechts gewestelijke derby's op het programma zullen staan doch tevens plaatselijke derby zoals Oranje-Boven - Moortgat-Boys, en wie er dan wint? Wel dat zouden wij zo direct niet durven zeggen.....

Vanaf Flor.

DAGKIAPPER

September 1967.

vr. 1. - Tot grote verwondering van menig Breendonks wens worden de doorgangen aan 't grotteke en de Storystraat voor het verkeer afgesloten.

Een kleine tip : rijdt tot aan Metaalbouw Gillis of Femont en steek dan de autostrade over.... of zou lange de Fortviaduct niet veiliger zijn ?

- Een Schakelreporter van 24 karaat zet de grote stap. In Hofstade huwt Theo Van den Broeck zijn liefste Roza. Veel hartelijke gelukwensen en schakel verder mee...

za. 2. - Walter van Jan Maes, onze melkboer, maakt een salto mortale. Spijtig voor hem gebeurt het met waterskiën : latten in de lucht, een smak tegen het water en dan... naar het hospitaal.

zo. 3. - Onze eeuweling, de fan-

fare, blaast te Londerzeel alle mededingers weg. Een eerste prijs en een gouden medaille zijn het loon voor de veelvuldige repetities.

Proficiat mannen.

- De processie wordt uitgesteld tot een latere datum.

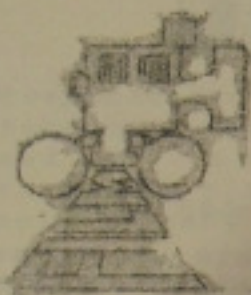
ma. 4 - School ! Wij hebben overal reclame gelezen : "Terug naar school" Wij denken aan een stunt van een of ander zonderling. Maar neen het schijnt een algemeen verschijnsel te zijn, verspreid over het ganse land, dus niet plaatselijk.

- Uwt puur genot (de eerste schooldag zit er voor iets tussen) rijdt Tuurke De Bondt op een stilstaande wagen. Gevolgen : maak recht wat krom is.

di. 5 - De schoolkinderen beloven (de hoeveelste keer?) nog maar eens een jaar hun uiterste best te doen. Daarom vragen zij de gaven van de H. Geest over hen te laten komen.

wo. 6 - Christa Van Cauter begint het schooljaar op een (op)vallende wijze : ze maakt een buiteling. Een lichte hersenschudding is het enige en weinig benijdenswaardige resultaat.

vr. 8 - "Zwarte Peter" is een Tsjechische, zeer poëtische film die door Club '66 aangeboden wordt.

Na de vertoning nog een boompje over inhoud, stijl en betekenis. Gespreksleider : de Heer Van Camp.

za. 9.- De Schakelredactie wordt aangenaam verrast met een huwelijksaankondiging van Betty De Wit met Robert Coppens en wenst beiden een lang en gelukkig huwelijksleven toe en verdere Schakeltrouw !

- De O.N.A. (Breendonks biljartclub "Ontspanning na Arbeid") houdt haar 9e. Rozenbal in zaal "De Hert" te Kalfort.

Over het aantal aanwezigen geen bericht.

zo. 10 - De ex-politieke gevangenen komen hun kameraden herdenken tijdens hun jaarlijkse dodenhulde. Het dorp loopt vol oude en oude strijders, die met wazige ogen voor zich uit staren, denkend aan vrienden van weleer.

- François Van Mol heeft het geprobeerd en het is hem ook gelukt. Hij stopte met één vinger een kei van een schot. Dit vingertje zit nu helaas dik in de plaaster. De bal daartegenover is volledig intact.

- De boerinnenbond geeft haar koffiekletske. Misschien is er een pattéke bij. Misschien, want van het menu zijn we niets te weten gekomen, vandaar dat we de taartjes onder voorbehoud vernoemen.

ma. 11 - De schoolbus is het moe altijd in hetzelfde keuslijfje te moeten rijden. Om in het nieuwe te komen rijdt het logge ding dan maar een wegwijzer tegen de grond. Plaats van het onheil : Breendonkstraat, rechtover den "Beitjes".

wo. 13- Wie zou er nu aan denken mistlampen te stelen, nog wel van een bulldozer ?

Dit is nochtans gebeurd ten nadele van Joos Fred. uit Puurs, die dienaangaande klacht neerlegde bij de Rijkswacht.

- Nog stelen ! Ten nadele van Pelemans Dirk uit Willebroek werd aan zijn in opbouw zijnde woning aan de Europalaan een buizenplooiemachine ontvreemd.

vr. 15- Wonder boven wonder, er kwam een fotograaf in de meisjesschool. Van ieder wou die kerel een foto maken. Is er binnenkort een verkiezing van Miss Breendonk ?

za. 16- En nog maar diefstallen ! Ten nadele van Maria Reyniers uit onze gemeente werd te Willebroek een fiets gestolen. Wie houdt er zich toch met zulke duistere praktijken bezig.

zo. 17- Tijdens de missen vergast de pastoor ons met heerlijk nieuws. Wij krijgen namelijk een nieuw chauffage in de kerk. De maandelijksse ombalingsen zullen wij er maar op de koop toe bijnemen. 't Is immers meer dan goed besteed.

- In Zondagnieuws gelezen dat Breendonkenaars, na bezoek aan de abdij van Maredsous, in de provincie Namen, aan een vraaggesprek werden onderworpen.

Hen werd om hun mening omtrent de fameuze ademteksten gevraagd. On gelooflijk welke geestige antwoorden zij hebben gegeven...

- ma. 18 - De bliksem heeft het dit jaar op Breendonk gemunt. Nu slaat hij ongenadig in op de Rijweg.
- di. 19 - Het liturgisch comité vergadert andermaal. Weer nieuwigheden op komst ?
- wo. 20 - Wij kijken verrast naar... de vernieuwde kerkpoort. Was nodig ook.
- Op de Hoge Heide staat een bus te dampen. Aanvankelijk denkt men dat de chauffeur een sigaar roekt. 't is helaas de bus die in brand staat.
- do. 21 - Liesbeth De Wolf doet tijdens de turnles een verkeerde beweging. Hoe het juist gebeurde is ons onbekend. Enkel het gevolg kunnen wij vermelden : enkelbreuk.
- za. 23 - Club '66 duwt de knop in. Een ontspanningsavond waar iets kon inzitten.
- Helaas, driemaal helaas, het nodige jonge volk blijft weg. Doe dan maar iets, hé mannen !
- Weer een pijnlijk ongeval te noteren aan "Den Ooievaar", Pullaar. Twee auto's, die allebei in de richting van Willebroek rijden, komen in botsing met elkaar. Een der inzittende, Ria Mertens (21 jaar) uit Eikevliet, wordt uit de wagen geslingerd. Het wrak van deze wagen komt op haar terecht. De dood is het triestige gevolg. De andere inzittenden worden gelukkig niet levensgevaarlijk gekwetst. Volgens ooggetuigen reden beide wagens aan zeer hoge snelheid.
 - De grachten zijn weer in zwang. Rechtover Louis Dens rijdt een jonge Bomenaar, tegen hoge snelheid, met zijn wagen in het water. Buiten een nat pak is er ook een verbakkeld voertuig te verantwoorden.
- zo. 24 - Veertien K.W.B. wijkmeesters rijden naar Mecheden om er hun jaarlijkse studiedag bij te wonen.
- Wie zou er toch in 't Centrum die boerinnenbond-kriekjes en -balletjes gestolen hebben ?
 - Bij ons bezoek aan het Centrum hebben wij weinig verandering gezien aan de (nieuwe) achterbouw. Wat mag de reden zijn van die werkstilstand ?
- ma. 25 - Radio- en T.V. vedette Louis Neefs bezoekt incognito Breendonk. Ergens vanop ons gemeentelijk stratenvlak vliegt een steentje in de voorruit van zijn wagen. En Louis Neefs reëgelrecht naar het gemeentehuis om klacht te leggen.
- Oh, oh ik heb zorgen.....